

Tanrı beden alıp aramıza gelir mi?

Havari Yuhanna'nın İncil'de yazdığı gibi (Yuhanna 1:14) *"Söz beden olup aramızda yaşadı. Bizde O'nun yüceliğini babadan gelen, lütuf ve gerçekle dolu olan biricik Oğul'un yüceliğini gördük."*

Yuhanna *'Başlangıçta söz vardı'* dediği zaman Mesih İsa'nın zamandan önce var kendiliğinden var olduğunu; *'Söz Tanrı'yla birlikteydi'* dediği zaman İsa Mesih'in ayrı bir kişiliği olduğunu; *'Söz Tanrıydı'* dediğinde Tanrı'nın kendisini "Kutsal Üçlük" olarak nasıl açıkladığını anlamamıza yardım eder (Yuhanna 1:1).

Ayetler burada Baba Tanrı ve Mesih Tanrı kavramlarını net bir şekilde bizlere öğretir ve açıklar.

"Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı" diyen 3. ayet İsa Mesih'in yaratılan değil, yaratıcı olduğunu tartışmaya bırakmaksızın açıklar.

Kutlu Doğuş ya da Noel (Christmas) olarak hatırladığımız bayram ise, birçokları farkında olmasa da Tanrı'nın bir bedene bürünüp aramıza inmesinin kutlanmasıdır.

4. ayet *"Yaşam O'ndaydı"* dediğinde yaratılışın ve bizlerin var oluşunun kaynağı olarak İsa Mesih'i gösterir. İsa Mesih yaşamdır, yaşam ışığıdır; beden alıp aramıza gelen bu Mesih yaşamın gerçeğini ve yaşamın anlamını açıklayan ışıktır.

Bu ışık (aydınlanış) bizlere kim olduğumuzu, kime ait olduğumuzu, Tanrı gerçeğini ve buna göre nasıl yaşamamız gerektiğini, yaşamın/varoluşumuzun amacını ve anlamını gösteren aydınlanışın kendisidir.

5. ayet *'Işık karanlıkta parlar. Karanlık O'nu alt edememiştir'* ifadesiyle bu ışığın günahın karanlığına rağmen parladığını hatırlatır. Önümüze konan pek çok dünyasal felsefe ve görüşe rağmen, günah ve kötülük aksini düşündürtmeye çalışsa da, ışık öyle bir şekilde parlamaktadır ki, karanlık (kötülük, şeytan) onu alt edemeyecektir. Tanrı'nın Kurtarış Müjdesi daima galip gelecektir.

İncil'in Filipililer bölümünde (2.6-7) bu gerçek şu ayetle ifade edilir: *"Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı. Ama yüceliğinden soyunarak kul özünü aldı ve insan benzeyişinde doğdu."*

İmanımızı etkin kılan, lütfu anlaşılır kılan, kurtuluşumuzu görülebilir kılan bu gerçektir.

"Tanrı'dan Tanrı, Nurdan Nur, Hayattan Hayat, Baba'dan doğmuş ve her şeyin kendisi yoluyla yaratılmış olduğu" bu İsa Mesih'in Rab ve Kurtarıcılığı Kutsal Yazılar boyunca dünyaya böyle ilan edilir. Öyle ki mübarek umudumuzun O'nda olduğu bilinsin ve bizler bu gerçeğin fark edilmesinin görünür tanıkları olarak yaşayabilelim.

İsa Mesih yüceliğinden soyunarak alçakgönüllü bir hizmetçi gibi aramızda yaşadı ve hizmet etti. Bu yüzden de Filipililer bölümünde ayetin devamında dediği gibi (2:9) *“Bunun için de Tanrı O’nu pek çok yükseltti ve O’na her adın üstünde olan adı bağısladı.”*

Böylece *“meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa’yı, Tanrı’nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz”* (İbraniler 2:9). Yani Mesih İsa alçalışının ve acılarının sonunda yükselmiş, *her adın üstünde olduğu* bu şekilde görünür olmuştur (peygamber, kahin, kral, Rab, öğretmen, Kurtarıcı, Tanrı ile insan arasındaki tek Aracı).

Bu anlamda “Tanrı beden alıp aramıza gelir mi?” sorusu, Mesih’in buradaki işinin açıkça görülmesi ile anlaşılır olmaktadır.

Bu noktada insan kavrayışımızın ötesinde olan Tanrı’yı, Mesih’in Kurtarıcı işine bakmadan anlayamayız. Mesih’in kurtarıcı işi, O’nun beden almasının amacını anlaşılır kılmaktadır.

Ancak yine de bu soruyu tek başına cevaplamak gerekirse, Musa’nın Tanrı ile nasıl karşılaştığına hatırlamak uygun olacaktır (Çıkış 3:2-6). Tanrı burada kendisini açıklamak için bu dünyanın çalı bitkisini kullanmıştır; yanan bir çalıda (fiziksel bir maddede) Tanrı kendisini açıklamıştır.

Öyleyse Tanrı neden suretinde yarattığı insanda kendisini açıklamaktan kaçınınsın ki...

“Tanrı beden alıp aramıza gelir mi?” sorusu, İsa Mesih’in insanı kurtarmak için yaptığı iş en güzel bir şekilde açıklamaktadır:

Mesih’in Filipililer ayetinde yazıldığı üzere yüceliğinden soyunup aramıza gelmesini diğer bir ayet *“Mesih’in meleklerden biraz aşağı kılınması”* şeklinde yorumlamaktadır (İbraniler 2:9). İsa Mesih’in kendisini boş kılmasının, yüceliğini bırakmasının (alçalmasının) gereği nedir? Aynı ayet cevaplıyor:

... İsa’yı, Tanrı’nın lütfuyla **herkes için ölümü tatsın diye** çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.

Tekrar buraya kadar olan açıklamaya *“neden?”* sorusunu soralım. Neden Tanrı beden alsın; neden İsa herkes için ölümü tatsın?

Çünkü insanın kurtuluşu için böyle olması gerekiyor (İbraniler 2:10 birçok oğulun yüceliğe erişmesi...). Yani günah sebebiyle ölüme mahkum olan insanın kurtuluşu için Mesih’in aramıza gelip Müjde’yi duyurması, insanla paydaşlıkta bulunması gerekliydi:

İbraniler 2:11 Çünkü hepsi -kutsal kılan da kutsal kılınanlar da- aynı Baba'dandır. Bunun içindir ki, İsa onlara "kardeşlerim" demekten utanmıyor.

12 "Adını kardeşlerime duyuracağım, Topluluğun ortasında Seni ilahilerle öveceğim" diyor.

14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere [Mesih İsa] onlarla aynı insan yapısını aldı.

15 Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.

16 Kuşkusuz O, meleklerle değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor.

17 Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışatabilsin.

18 Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir.

Yani **Tanrı beden alıp aramıza gelir;** çünkü insan için umutsuz bir durum olan dünyadan, şeytandan, benlikten, gûnahtan, ölümden, sonsuz yargıdan kurtuluşu, Tanrı bu şekilde mümkün kılmıştır.